

Affamp 4/1-94

ANDRES MENING

gjøre Kroatia til den første nasjonal-sosialistiske staten etter Det Tredje riket. Ut fra et slikt strategisk konsept var naturligvis veien kort til å organisere en internasjonal brigade av tyske, franske og spanske nynazister, etc. Det var BBC som sin Inside Story-serie i mai 92, The dogs of war, først satte internasjonalt fokus på denne internasjonale banden av rasistiske terrorister.

På samme måte som de tyske nynazistene arbeider for å reetablere et stor-Tyskland etter 1937-grensene, har de slaviske ultra-nasjonalistene, som finnes under Pamjat-bevegelsens politiske paraply, indentiske forestillinger om et slavisk imperium som den eneste frelsende løsning. Det er utenkelig at Serbia kunne ha opptrått så utfordrende overfor verdenssamfunnet uten en bevissthet om at de hadde mektige støttespillere i St. Petersburg, Kiev og Moskva. Enhver prominent ultra-nasjonalist har da også vært på besøk i Beograd for å organiserte frivillige styrker til slagmarken.

Som om dette ikke var nok, er den sentrale forestilling hos de muslimske fundamentalistene at det verdensimperium som islam dominerte mellom 800–1100, skal generobres. Det tyrkisk-ottomanske riket omfattet på 1500-tallet størstedelen av Balkan, og heri ligger grunnen til at våpenskolerte muslimske fundamentalister også dukker opp på dette internasjonale krigsteatret. Og rapportene sier at disse frivilliges absoluttiske islam skaper problemer for de stedlige bosniske muslimene.

Londonavisen Guardian har (28. august 1992) rapportert om store skipslaster med våpen fra Tyrkia, Iran og Pakistan til Bosnia. Tyske fredsforskere har påvist at tyske våpen strømmer inn til Kroatia og Slovenia fra alle tenkelige geografiske ruter. (Se Erich Schmidt-Eenboom: Der BND, Econ Verlag, 1993.) Og man vet at Milosovics regime i Serbia har mektige medspillere innen det russiske militær-industrielle komplekset, selv om den offisielle russiske politikken er tilbakeholden.

Bernt Hagtvet fremsetter den prognose at fremtiden vil operere med «krigsforbryterdomstoler i tradisjonen fra Nürnberg.» Men når det gjelder Jugoslavia-krigen: Når så mange stater er direkte eller indirekte partiske med politisk støtte, økonomisk, våpenteknisk, eller ved at de lar frivillige fra sitt eget land, Henleinene, gå

løs der som barbariske masse mordere, hvem skal da sitte i denne domstolen? Skal Tyskland sitte der? Tyrkia og Iran? Russland?

Hvordan skal man sette sammen et krigstribunal om man ikke fatter at «borgerkrigen» på Balkan også handler om stormaktenes nådeløse geopolitiske og strategiske beslutninger i Sørøst-Europa? Hvem har de upartiske, rene hendene for å dømme?

«Krig ved delegasjon»

Når Konrad Henlein *Affamp.* går løs *4/1-94*

Av Jan Hårstad, Oslo

Bernt Hagtvet lanserer noen uhyre interessante problemstillinger i sin artikkel «Krig ved delegasjon» (21.12). Han drar linjen fra bandleider Konrad Henlein, som var det tyske nazi-regimes forlengede politiske arm innen Sudetenland, til den serbiske krigsforbryteren Arkan.

For noen måneder siden var sjefen for den tyske forfatningsbeskyttelsen i Hamburg, Ernst Uhrlau, intervjuet av pressen. Der sa han noe særskilt som er verdt ettertanke: Han så med bekymring frem til den dagen da de tyske nynazistene som har fått militær erfaring og skoloring i Jugoslavia, vender tilbake til Tyskland!

Det er nå mange år siden de ledende skikkelsene innen den internasjonale nynazismen, erklærte at de ville